

Geen albino's. — Toevalliger wijze las ik in uw blad van 1-8-'21 onder V. en K. M. de mededeeling van den heer Ruys. Het is duidelijk, dat de door hem waargenomen vogels geen albino's waren, doch de, tot de Spreeuwvogels behorende: *Graculipica melanoptera*, een op Java zeer algemeene soort. Ze is nagenoeg geheel wit, slechts de slagpennen en de staart zijn zwart. De naakte oogstreek, de poten en snavel zijn geel. De javaanse naam is: „djalak awoe” in West Java heet hij „Kaleng Poetih”. Dit is dus een aparte soort en geen albino van de zwarte djalak *Aethiopsar javanicus* (in 't Javaans: „djalak soenggoe”, in W. Java: „kaleng mas”). Een albino van deze laatste heb ik vroeger wel eens op Java gezien. Albino's van vogels komen naar mijn opinie hier geregeld voor, niet meer en niet minder dan in Europa. Ik herinner mij vroeger op Java een albino van het duifje: *Geopelia striata* geschoten te hebben. De albino-vogels, die ik gedurende de laatste 8 jaar hier buit maakte zijn: Een koekoek: *Cacomantis merulinus* en een Ringmusch: *Passer montanus*. Van een soort Pycnototide; *Gymnocrotaphus tygus*, schoot ik een gedeeltelijke albino; alleen de kop en één zijde van het lichaam was wit.

Fort de Kock, 4 Dec. 1921.

EDWARD JACOBSON.

Appelvink in Utrecht. — Wellicht is het de moeite waard te vermelden, dat ik hier een ♀ exemplaar van den Appelvink (*Coccothraustes coccothraustes*) heb gezien op 15 Febr. Deze vogel is hier zeer zeldzaam en pas een paar malen waargenomen.

Utrecht.

J. G. HEYL.

Snelheid van Reeën. — Ik weet niet of de snelheid, die reeën kunnen ontwikkelen wel eens bepaald is. Het is daarom misschien interessant de volgende waarneming te vermelden. Eenige weken geleden reed ik met mijn motor op ziekenbezoek zijnde op een stillen Zondagmiddag omstreeks 3 uur door de Broekstraat alhier, een landweg ten noorden van de bosschen van Enghuizen. Op eens zie ik op ongeveer 200 meter rechts van mij uit het bouwland 3 volwassen reeën opspringen, verschrikt door het geraas van den motor. Ik reed toen met een snelheid, gecontroleerd door den snelheidsmeter, van 50 K.M. per uur. Het was duidelijk te zien, dat zij mij trachtten voor te komen en te passeeren. Niet-tegenstaande zij dus een grooteren afstand dan ik moesten afleggen, zij waren immers op ongeveer 200 M. op zij van mij, maar ongeveer op gelijke hoogte en niettegenstaande ik mijn snelheid tot ongeveer 60 K.M. opvoerde gelukte het de beide voorste dieren met het grootste gemak. Zij passeerden ongeveer 30 meter voor mijn motor en bleven een meter of 10 van elkaar. Toen ik zoo dichtbij kwam aarzelde het achterste dier even; om niet met hem in botsing te komen minderde ik mijn snelheid waardoor hij ventre à terre op ongeveer 20 Meter voor mij langs kon stuiven. Het was een schitterend gezicht, de prachtige dieren verheugd dat zij aan dat wonderlijke snorrende ding ontkomen waren, met reusachtige sprongen over slooten en struiken te zien verdwijnen.

Deze waarneming laat zien, dat een ree met het grootste gemak een snelheid van meer dan 60 K.M. per uur ontwikkelen kan. De beide voorste dieren gaven allermint den indruk dat zij zich behoeften in te spannen.

Dr. B. J. WESTERBEEK v. EERTEN.

Een Slotwoord. — In de Januari-aflevering, p. 255, van D. L. N. meent de heer Lieftinck zich te kunnen „rechtvaardigen” voor zijn verzuim, eene bijensoort als nieuw voor onze fauna te hebben vermeld, zonder voorafgaand onderzoek, door zich te beroepen op eene mededeeling van den heer Bouwman, waaruit hij afleidde, dat de soort nog niet in ons land gevonden was, wat echter wel het geval was, gelijk ik in het November-nummer van D. L. N., p. 187, aantoonde. Dit kan natuurlijk nooit eene „rechtvaardiging” zijn, doch alleen eene toelichting, hoe de heer L. tot zijne (verkeerde) voorstelling geraakte; als *zoodanig* aanvaard ik een en ander volgaarne. Hoofdzaak voor mij was, er nog eens op te wijzen, dat men niet verzuime, althans de gemakkelijk bereikbare, erkende bronnen of deskundige personen te raadplegen, alvorens men soorten van dieren of planten als nieuw voor onze fauna of flora opgeeft.

Dr. J. TH. OUDEMANS.